

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۶/۱۱

پوهاند دوکتور م. ا. زیار

پېښوری او گرامري پېښی

زه له لور ترين زدکړيز لاسوند او په خو دنننيو او بهرنيو پوهنتونو کې له دومره استادۍ او له لويه سره، پر هېوانۍ-سيميز او جهاني کچې له نورو ژبو سره د لېنگوېستيکي سرخني اوسپالي په موخه له نيم پېريز رېکاردې ليکنو څېړنو سره، دا غوري نه کوم چې د پښتو ناوې له مخه مي پلو پورته کړ؛ او ان پخپله ستر خوشال هم د خپل مهال بېساري ويناوال په توگه دا بننده (مبالغه) نه وه کړې، که نه ولي به يې دامښته کوله:

چاپي پلو له مخه وانخېست// پښتو لاهسي بکره پرته ده
او دا دی زموږ د (وچ خور ملا) له يو بي سرو بوله گرامرگوتي سره په ټول شينواري بناخ او ولوله وايي: «خوبښ يم چې پلو يې ما له مخ نه پورته کړ؟»

پېښوری او گرامري پېښی:

د يوې -کره ليکنې پښتو مينه والو به د همدې ووبپانې (۲۲ می ۱۹) له لارې ((د نوي ژبني ساينس او نوي پښتو ژبپوهنې په مورچل کې) کره کتنه لوستي وي چې د رياضي پوه ډاکټر ماخان شينواري تر څنگ د پېښوري شينواري ورور اما توري ژبپوهنيزو او بيا گرامري لاسوهنوته هم گوته نيول شوي وه، دادی، له ژمنې سره سم يې يوه ځغلنده کره کتنه همدلته وړاندې کوم او وار له مخه ترې د ((ترخو رښتيا وو)) له کبله د زړه له کومې بښنه غواړم. زما زاړه اوځوان شاگردان او پلويان بنايي، داتر غوره راتېره کړي چې د پښتوگرامر په نامه دا سې بي سرو بوله ليکنه څېړنه هډو پرکره کتنه يا ارزونه نه ارزي، خو زه د خپلې ځانگړو هيزي ي پازوالی (مسوليت) او دفاع ترڅنگ د يو نيم پېريز ښوونکي په توگه غواړم چې پر داسې يوه دوست عزيز باندي د گوتنيوي ترڅنگ ولي لاسنيوی ونه لوروم او لارښوونه يې و نه کړم!

۱- نن سباد هرې پوهنې او پوهنځانگې ليکنه څېړنه هله رښتايانه او ارزښت پيدا کولای شي چې اړوند ليکوال څېړنوال يې ورنده پوهنتوني (اکادميکي) ځانگړو هيز (تخصصي) لاسوند واک و ويساولري، خو د گران پېښوري دا دواړه اړواړه (شرط و اصل) راته سم سهي نه برېښي.

ورځه، دابه ورسره ومنم چې د کوربه هېواد ژبې په زدکړيز بهير کې يې د خپلې پښتو رغښت ته پام وراوښتی او گرامرکښنې ته يې مټې را نغښتې دي، بي له دې چې. پرلغښتې (سېستماتيکې) ځانگړو هيزي، لږترلږه تر ماسټري کچې، هغه هم د سپڼيزي (descriptive) ژبپوهنې زدکړې سرته ورسوي، هسې يې يو لړ کورسونو او لکچرونو ته سر وربنکاره کړی او ورسره ورسره يې له نړيجال (انټرنېټه) د ژبې او ژبپوهنې په اړه هم اړونده اونارونده دېتار اخېستې؛ هغه هم تر ډېره د پسرغښتې (post-structural) ژبپوهنې پرځای سوسوري رغښتې هغې اړوندې ليدتوگې له الماني کتابونو راژباړ لي او راکوته کړي دي، بي له دې چې د لنگاډ اولانگ-پرول. له مخې يې آره بېخبنايي او مخبنايي ژبه سره توپيرکاندې. هرگوره، زموږ پښتو-پارسي ووبپا ني، لکه، تاند، دعوت، افغان-جرمن... له ټولو گټورو علمي -فر هنگي ليکنو او ژباړنو سره او بيا زما ترځانگړې ځانگړو هيزي (zyar.net) دې پورې يې تر خپلې کچې (سو يې) ټيټې انگېرلي دي!!

۲- د پوهې او فرهنگ-د بنسټيز څرگندونيز اوزار په توگه يې ليکنې پښتو ليکلار وليکدود تر ډېره د ليکلوسټ کورس او لومړي ټولگي (پښتولوست) تر کچې هم را ټيټ دي، د پښتومرکي او پښتو ټولني هومره يې هم نه ده کارولي،

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خبر و لولئ

پاتې لاد نوي ژبني ساينس په رڼاکي زموږ د ۵ کلن غورځنگ ((يوه- کره ليکنی پښتو)) له څلورگونې وپيپانگيز اندول سره.

(۱) د کتاب (د پښتوگر امر پخپله بڼه کې: دويم چاپ، دانش ۱۳۹۱) نوم يې دوي غبرگې تېروتنې لري، يوه داچې پښتو، له خپلې پښويزې دويي (قاعدې) سره سم د بل هر ژبني نوم غوندي، کت مټ، لکه ستاينوم پخپله د ورپسې نوم (گرا مر) ټاکندويه ده او بل ټاکندوی يانې (د) سر بل ته اړتيا نه لري او دويمه يې دا ستره تېروتنه چې (د) په خپله بڼه کې (پرخای يې پخپله بڼه کې) کښلې؛ دغلته (په) يو سر بل دی چې له (کې) وستربل سره د اړوند نوم وستاينوم (پخپله بڼه) ټاکندوی دی.

هرگوره، له کره آر او خپل گړدود سره سم يې (زور- a) يابلې پر خپل اکر پر بڼې، خو يوخای ليکلې (پخپله) يې بياهم د پزې پېزون پاتې کېږي، ځکه د موخې پر خلاف يې بشپړن چار (متمم نقش) پرکړولي چار (قيدي نقش) ورارولي چې انگرېزي اندول يې (myself) او الماني يې (mir-od.mich selbst) راځي- څښی (څه شی) هم يو نادوده ليکدود دی!

(۲) - (خ) چې د گردو شمالختيخوا لويه (ځيگر) کې نشته، دی د مشر ورور په څېر، هغه هم د ارواښادې پښتوتولني د پرېکړو پر خلاف د (ز) پرخای کاري، لکه په (يوخای، يواځنی، ځما، ځلمی... يانې په دې لړکي د پېښور يو غوندي د (ز-خ) اخيلون (contamination) ښکار کېږي. نوري بېلگې يې (ښ-خ)، لکه نخښه-ښښه -نخه او همداراز يې (ر-گ) نه توپيرون هم ورته تېروتنه ده، لکه (بره-بگوه، ورره-ورگه...).

(۳) لري خوا د پښتو زورکي په پلمه د عربي چنرکيز کښونښت فونيم (ء) د هندي (اردو، هندکو، پنجابي...) ژبو تر اغېز لاندې له ورته وينگ سره پر پښتو راټپلې، (لکه په (او، اور، اوره... کې) او زموږ د بري خوا شينواری يې له دې چې پر آره کښو ننډې موخه ځان خبر کړای شي، د زورکي خپلواک ښوونې لپاره يې رادود ول غواړي او له دې سره په لوی لاس د (يوې -يوازېنې کره ليکنی پښتو) او بيا سرڅښی اوسيا لې مخې ته يوه بله توره کرکنده رارغوي؛ تردې چې په دغه نه را خپلېدو نکی زورکي ښه، يوخوا د پښتو اواز پوهې (phonemics) پښتې ماتوي او بلخوا تري لړ کې منلې ليکدود بلهاروي، دساري په ډول (وخورلای شي) پر (و خورلی شي) راروي؛ ايا په دې لړ کې به دڅپو او ويونو په منځ (گرد، تل، خپل، کلیو، شړ يو، پېريو...) کې، دغه عربي ټم هندي (ء) څنگه وروټومبلای شي؟

(۴) (-ی) او (ئ) توپيرون اړين دي:

زما د ادبي او سياسي ليکوال شاگرد (يون) پر پليوونې چې دواړه ورورنه (ئ) هم پر نومواله (ی) اړوي (-) تاسو زده کوئ (۵۲)، يوه بله تېروتنه ده، ځکه د پښويز-مانيز ټکر (لړی-لړی، شړی-شړی، کڼی-کڼی، کړی-کړی...) له کبله لابتز جنجال رازېږوي، نو ترڅو چې بل بلونج مو ورته نه وي راپيداکړی او يامو غبريره ابېڅې د اوسني پير يانې ليک او ورسره دداسې خنډنيو نومونو (اصطلاگانو) ځايناستی کړی نه اوسي، ورسره به يې گا لو، که گور گران دی، دمري نا کام دی!

(۵) د ټوليز ناسم ليکدود په لړ کې يې نوري پامور بېلگې يې:

لوبښپېری يانسترو مېنتال (په) او تونپېری يالوکاتيف (پر) نه توپيرون (پر يوه څو کې دې کښينوم # په بله دې و هم!)، او همداراز يې د نورو سريلونو اخېنل را خېنل هم درواخله. د (لپاره)، پر ځای (دپاره) او داسې ورته تېروتنې خو د اکا دمې څېړنپوهان هم کوي؛ اړدو آری درغلي وستربل (په هکله) يې لا پر (په اړه، په تړاو...) رارولای نه دی. همداسې يې د (له-سره) پر (د-سره) اړول درواخله، لکه (د خپلې ژبې سره ۵۸)!

(۶) د (بعضی) پښتو اندول (ځينی) يې بياهم، لکه مشر ورور هر چېرې (ځنی) کښلې چې د وييکنومخري يا اداتي ضمير (تري) همچاری او هما نیز دی.

(۷) د (و) گړنی نې پښتو تر اغېز لاندې يې (اولادونه) کښل هم بېځايه دي چې د عربي ډېرگري (اولاد) بيا ځلي ډېرگري يا (جمع الجمع) ده او ان په خپل شينواري گرد ودکې يې سوچه اندولونه (بچي، ورکي، زوزات) شته او خوگيانی او... اندول يې زوی زات دی..

(۸) د استاد رشاد غو ندي يې د پارسي دربرگرفتن (۵۲) ټکي پر ټکي رارونه (په غېږ کې نيول) څرگندنه (اصطلاح) هم يوه نابښنوره تېروتنه ده چې نره (و) گړنی اندول يې (راخېستل) او نوی دودشوی ادبي دا يې (رانغښتل) راځي!!؟

(۹) کره منل شوی (دويم) يې يونيم ځای (دوهم) او نور زياتره (دووم) کارولی (۵۹) او د کتاب پر پښتې (دويم چاپ) هم ښايي دانش ورسهې کړی اوسي). همداسې يې د هماغه ارواښاد استاد (درېيم) پر خلاف (درېم، او نور نادوده ليکدودي خپلسری يې در واخه!

(۱۰) نيموا که -ی (Halbvokal -y)، په نورو ټکو، غبرگغبري (ی -ay) يوازي د څپې او ويې پايله له نورو (ياگانو) سره توپير پدای شي، لکه په (سړی-لر گي، ځای، پای، بډای...) کې، او په سراو منځ کې بيا له ناکامه په لنډه-ي (دود شوي ده؛

خو، زموږ (د وچ خور ملا) يې د دې لپاره چې په خپل گومان يې دغلته هم يو بل ((نوبت!)) په سترگو کې رانښتی وي، هر چېرې پراورده (ي) اړوي، لکه: (بو، وېنا، بېډپا، بېوه، با...) او ان د ويونو پای ته يې هم پر (ي) بدلوي:)

لوي، زوي، بوي، خوي، پاي، خاي... ۴۴) چې دا يې هم پر منلي پښتو ليکدود دملندو يوه بله بېلگه بللای شو؛ کښېني پېښوري انډيوالان يې له بده بتر پر سر همزه (ء) اچوي او له دې ناخبر چې د هندواروپايي کورنۍ پر کچ هر غبرگنر (ديقتانگ) تر دوه ټاکلو غرو (خپلواک+ نيمواک) تېري نه کوي! (زيار: ۳-پښويه ۲۹مخ)

له دې نادوده ليکدود سره يو بل وړانپوهاوي او انارشېزم ته هم لاره هواروي او لا هممهاله د پښتو پښويي- رومي برخه (اوزپوهه يا فونيمیکس) هم له پوښتنې سره مخامخوي!!...!

(۱۱) راغلو، ورسېدو-ورسېدلو، وخورو-وخورلو (...برابل نومېدلو، رامنخته کړلو... ۵۵) غوندي ناکره بېلگي يې خو له جلال اباده تر اسلام اباده له گرد شما لختيخ سره شريکي دي او داهم غنيمت دي چې بايللي غرونه (خ-خ-بر-ژ- بن) يې له لرونډېرو (اخښلتيا و) سره په ليک کې له پامه نه دي غورځولي!

دربېم- له لويه سره يې د سوچوالي خيال د ورور په توپير هم ډېر لږ ساتلی او گو تشمېر ولسي بېلگي يې، لکه د کتابگوټي په روستي مخ کې هسي يوه بېدودي (استثنا) ده.

په دې توگه يې د ژب-ټولنپوهانو پرگواښنه (← تېره ليکنه) ځان ناگاره کړی چې وايي: [هغه دودوالي ليکنې ژبي د رواني پېرې ترپايه له منځه تلو نکې دي چې پر جها ني کچ ورځ ترورځي د نويو جاجونو (مفاهيمو) او ورسره هماغومره را تلونکي وپيونه يومخيز را پورکاندې]

او يوازېني چاره يې دا را پرگوته کړي چې اړوند ژبپوهان يې څلورگوني اندول په پام کې ونيسي: درې برخي خپلي (گړنۍ-پخوانۍ-خپلا سي) او څلورمه پور ني (مستعاره) برخه!

پښتو لا ښايي، تر انگرېزي ډېره مخکې د لاس پرلستوني نژدې تربري پار سي تر گوندو لاندې ساورکړي، خو د ۶۰-۵ ميليوني پښتني ولس پر وړاندې، تاريخي پازه اوپړه به يې هم تر ټولو وړاندې پر رښتنيو ژبني ساينسپوهانو رابارېري او د ده غوندي (بي علمه شېخان) به ورته د خير پر غو ندي ارام ناست وي او ننداره به يې کوي!!؟

څلورم- د عربي ارو دوديزو هغو ترڅنگ له خپلي خپتي يو شمېر رايستلي تخنيکي نوموني يې هم نادودي او د پښتو وپيرغاوني (Wortbildung) له ارونو سره همغږي نه لري (← وپيونه او وپيرغاونه):

(۱) گر يې هم دمورفيم تر څنگ د (ويي پرځای کارولې)، د پښتو قا موس (يق) کړ (فعل) پر بنسټ يې زموږ رغولي اندولونه (کړند، کړی، کړول، کړوال...) بي دک وديله په (فعل، فاعل، مفعول، بي واسطه مفعول، با واسطه مفعول...) رانگو لي اکر دا چې په ټولنه کې يې بدې ماناوې را خپلي کړي او ما هغه مهال د يو لږ نورو پخوانو او سمهالوليکوالو استادانو په لږکې دارواښاد استاد الفت په سلامشوره، رادود کړي او زموږ شاگردانو څه د ښوونکو استادانو او څه د ليکوالو اورسنوالو په توگه له نيمې پېرې راهيسي کارولي او پر لپسي ټوليز والی مومي، خو ده لورلي ده چې خپله يوه پښتني- افغاني چاپي يا برېښنايي رسنۍ به نه لولي او نه اوري!

(۲) غوند (عبارت، فقره) او غونډله (جمله)، غونډله پوهه هم همداسې درواخله. څومانيز عربي هغه، لکه (نحو، نومخري) (ضمير) ... يې هم هسي بېرته له گوره را بېستلي، د معلوم تر څنگ يې مجهول بيا (پاسيو) کړی دی!.

(۳). (ويي) يې چې د (خوره يې) غوندي يې ډېرگړی (ويپونه) راځي، هم بېځايه را ننگولی، لا لا خوبي لږ تر لږه د يوې (يا) په غورځونه (ويپونه) راخپل کړي دي. مادا سوچه زړويزی (ارکاکاييزم) او هممهاله گرويزی (دايلکتېزم) ← په مردان کې د (لغت او کلمې) په مانا په خپلو گناهگارو غورونو او رېډلي او د منځني پښتو ادبي پير د ويناوالو په لږکې احمد شاه بابا ان د (طبيې کلمې) په مانا هم کارولې:

((دا ويی د تتعم دی لا اله الا الله))

(۴) د (-تون) والا نويزونو (نيولوجېزمونو) په لږ کې يې، يو (روغتون) هم پر (نا روغتون) اړولی، له دې ناخبر چې (روغ-) يوازي نوم او ستاينوم نه، بلکې د (رو غېدل، روغول...) کړ ريښه هم ده، ياني روغتون (د روغېدلو يا روغولو ځای) په جاج رامنځته شوی يا تعبير شوی دی؛ مولانا خادم ما ان په زړېدوی کې ورته ورا نپوهاوي ته ورځير کړ!

(۵) د کړاورون (فعلې گردان) د يوه اړخ (وجه) په توگه يې د عربي (مطلق او غير مطلق) او بياپښتو بشپړ او نا بشپړ پرځای نادوده نوموني (مکمل او نامکمل (۱۱۸) د خنداوږ برېښي، يا پاسيو تړلی (شرطي) متعدي (شپړوشکر) يې زموږ د د (بېچار اړوتي لېرند) ځايناستی کړی چې دنورو عربي- دوديزو هغو غوندي، نه د منلو کابو درلودای شي او نه د دودولو، ځکه نه يې څوک شاگرد کوي او نه پليوني!؟

داچې ده په ليکنې پښتو او تخنيکي پوهنويونو (دانشوازه ها) دواړو برخو کې، ان تردوديزو استادانو هم ورتېره کړی او ۹۹ سلني هومره يې پر (عربېزم) زور اچولی دی، ايا پر نوی ځوان کمپيوټري پښتني پښت به يې ومنلای شي؟

پېنځم- څېړندود (مېتودولوجي) -

(۱) نن سبا تر ژبني اوزار راروسته د هرې ځانگړي لیکني څېړني په ارزونه او کره کتنه کې پرتوليز او بياځانگړي نوموالي څېړندود (مېتودولوجي) ټيکاو لري، هغه هم د استاد منلي په خبره، له څېرمه متنه تر آر متنه (له پاراکتسته تر اصلي تکسته) - د ((پېنځو ستورو!!)) په گډون، ځکه ((دوديز ليکوال پوهان او يا استادان)) بلل

کپري چې تر هر څه له مخه يې پر وسمهالي مېتودولوجی لاسبری نه درلود، نو له دغه گوټپير (زاويې) ښاغلی پېښوري ته هم گوته نيول کپري!

(۲) نېغ پر نېغه ټاکلی سکالو نه راپيلوي، يا د ارواښاد روحي په خبره (د پر مو ضوع مستقيم تعرض نه کوي، او نورې بې اړو تړاوه او بې اخځه سکالووي تر آري سکالو (گرامر) او بيایي ترهرې څېرمه برخې مخکې را ډېرې کوي، او له

دې سره د څېړندود يو بل اړين آر (سکالوييز اوډون او ډيزاين) هم لټاروي. پښو کټ مټ، لکه دملنگ کچکول، د ژبې او گرامر په تړاو يې چې هرڅه له الماني کتابونو او انټرېټه راژباړلي، پکې را لړلي دي: يوار له اسمانه غزبيري بيا له ريسمانه: يوځل دايکرونيکي (تاريخي او پرتليزه) سکالو راخلي او بل ځل سپنکرونيکي (تشریحي) سکالو، او په دې لړ کې کله پښتو سره د پرتلي لپاره کله له سانسکرېټ او اوبستا غږ نيم راخلي او کله له عربي او عبري چې دی يې ((يهودي)) بولي. له سپنکرونيکي پلوه له روسي يا جرمني هغه! د څېړندوی له (دروغ رښتيا) يادښته نيولي، ترخيل لنډيادښت (دسريزي په توگه)، بيا نيولیک (د سر ليکونو لړليک!)، (دويم ځلي) بسم الرحمن الرحيم، ژبه، مور څرنگه خبرې کوو، ژبه څښی (څه شی) دی، د ژبې په هکله (اړه-تړاو) د نړۍ د پوهانو څرگندونې، ژبه او فلسفه، دشتو (هستی؟) دوه اړخونه، د ژوند ښکلا په څه کې ده؟ د ژبني گرونيو (نوم، فعل، قيد) فلسفي اړخ (؟)، ژبه او منطق، ژبه او ساپوهنه... او هله بيا د (مخيني څرگندونې) تر سرليک لاندې زړه نازره آره سکالو (گرامر) بې کوم پېژنده (تعريفه) وارله واره پر درو برخو وېشي. ورپسې بيا هم لمنليک وزمه او بې تړاوه ((د گرافونو، څېرو او انځورونو په هکله، پښتو او سامي ژبې)) او هله دگرامر لومړۍ برخه (او ازپوهنه.. ۳۷)، (پښتو اواز پوهه) تر څېړنې لاندې نيسي او ورپسې دوومه (دويمه) برخه (گړپوهه) يا دده په خپله نومونه (گړڅېړنه) او درېمه (درېيمه) نحو (جمله څېړنه) يا (غونډله پوهه- پوهنه) يې بيادنه دننه داسې اخښلي راخښلي چې له لوستونکي لارلودن ختا کوي، هغه هم له ډېرکچه (وريا) چاپ سره؛ د چا خبره د غران همدومره گوره وي، يا له ورته متله رازېرېدلې (څه ژرنده پځه، څه غنم لاندې) څرگندنه (Redewendung)!

(۳) بېبليوگراف (اخځليک) اورېفرنس (لمنليک، پايلیک...) هم د هرې ليکنې څېړنې او په تېره د يوه ځانگړي هيز نښير (اثر) له بنسټيزو آرونو (شرطونو) څخه گڼل کپري. او اخځليک يې په ټوليز ډول پایته راځي چې نومېرلي (مشخصي) ځانگړتياوي، لري يوه ډېره دوده بېلگه يې، لکه زما خپله دا:

زيار، مجاور احمد: پښتو پښويه، درېيم چاپ. دانش څېړندويه ټولنه، پېښور ۱۳۸۴ ل/ ۲۰۰۵ ز. همداراز يې رېفرنس د لمنليک يا پايلیک پرځای د کتاب د متن دننه په لينډيوکي د ليکوال لنډياکونې نوم او مخگڼه، لکه (الفنستن ۱۵-۱۳) چې دېته لينده يې رېفرنس وايي

اگر داچې شينواري دغه اړين آر وار گرسره له پامه غورځولې، نه يې د لينډيو، نه شمېرو (۱)، (۲)، (۳)... او نه لمنليکونو او پايلیکونو څرک لگي او نه يې د کتاب پای ته د ټوليز اخځليک... او چېرې يې په تېر کې د کوم ليکوال نيم تش نوم هومر هاخېستی دی!

(۴). بله نادوده يې دا چې پر نړيوال کچ منل شوي سلکنه غريزه پښتو اېڅي چې د ((افغانستان د ژبپوهني اطلس) د (۲۸۴) گړدودو او زما د ۵۵۱۳ ل. کال له ورا نديز سره داکادمي د تشریحي قاموسونو لپاره پرکاراچول شوي، په خپله سپسته رانگوي؛ بده يې لا داچې په دغه گرامر کې يې بيا، نه ټولمنلي هغه کارو لي، او نه له خپلي خېټې رايستلي بې سرو بوله دا؟

نه مخينه او نه مخبېلگه

دڅېړندود (مېتادولوجی) له پلوه يې هم، نه هندواروپايي پښوييز سېستم، لکه د هنزکراهي گړپوهه (H. Krahe: Idg. Sprachwis. 2. Formlehre) مخبېلگه (مادل) کړی، نه د نوي ژبپوهني په رڼاکي د نومورو لوېديزو پښتو پوهانو، او په ځانگړي ډول، د افغانستان د يو کم (۵۰) ژبو او بيا پښتو پلار په ستاينوم ستايلي استاد مورگنستيرن اړوندې ليکنې او نښيرونه، او نه د کورنيو، لکه د (تري: د نا خجنو يا ويکو گرامر) او له مېرمني رويسن (سره رېفرنس گرامر، نه د لودين له خوا د (شفيف) لنډکي پښتو گرامر او وييرغاونيزو آرونو خلاف بې سرو بوله هغه له خپلي خېټې (پنزل) هغه... او نه بيا، زما بشپړه زدکړيزه او هممهاله اکادېميکه پښتو پښويه (گرامر)، له ۳-۴ (غځېد لو چاپونو او ۳۵۰ مخيزي پنډې پېرې بڼې سره!

زه باور لرم، که ښاغلي پېښوريشينواري لا تر (دېتا) راغونډولو مخکې دا کار کړی وای، دغه گرامر به يې پر دې انکر نه وو کښلی!

(۲) لکه وار له مخه چې د ليکنې ژبې او ورته نعوتې وشوي، نومونپوهنه (تر مينالوجي) هم همداسې درواخله چې له نوي پښتو ژبپوهني سره سمه له ۶۲- ۱۹۶۱ کلونو راهيسې د کا بل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي د نومهالي ژبپوهني لومړنيو ماسټرانوله خواراپيل شوي او رادود شوي ده، هم ځانته مخبېلگه کړې نه ده. پرځای يې د دوديزو-عربي (فاعل و مفعول...) نومونو تر څنگ د پښتو وييرغاونيزو آرونو خلاف بې سرو بوله هغه له خپلي خېټې رايستلي، او هسې د برابرۍ له مخې يې زمور درې څلور بېلگې (اواز، گړ، يوگړی، ډېر گړی، غونډله...) ورسره اخښلي راخښلي دي. د (شونډيز) تر څنگ يې (شونډوال) هسې بوس بادول دي، بېواک (اصلي اواز)، خپلواک (کو

مکي اواز)، نیمواک (نیمه کو مکي یا نیمه اصلي)؛ غیرگنډ (دوه غړی) او کله غیرگنډی نوموي، گړپو هه یا گړپوهنه (گړڅېړنه) او داسې نورې اوږدې او گډوډې نومونې یې!

د گرامر لومړۍ برخه (اواز پوهنه) اواز پوهنه چې په لینډیو کې یې ورسره (توري؟) ورکېښلې او لاتین انډول یې هم ورسره د (phonemics) پرځای (phonology) هم د خپلسرۍ یوه کوشنې بېلگه ده!

دغلته بېواک(اصلي اوازونه) چې (بېغږه، غږار) ستاینومونه یې هم ورکړي او (بېغږ) یې هم له ناغږن (viceless) سره تکررکړۍ- کټ مټ لکه کومکي (خپلواک) له (غږ لرونکي، غږور) ستاینومونو سره -داسې په سترگو کې رانښاسي:

((اصلي اوازونه د پو ژبې بنسټ دی خو... له خپله ځانه غږ نه شي ویستلی (اېستلی) او دکومکي اوازونو مرستی ته اړ وي...))؛ بی له دې چې اخځ یې راو ښيي، همداسې یې په همدغه (۵ مخ) کې د بېواکو نالوستور لښتلیک (جدول) درواخله، هغه هم، تر هرڅه له مخه د ! — غږیزې اېڅې دنه کارونې له لامله!

په ورپسې مخ کې (د اوازونو ترڅه) یې یوه بله ناندوده خپلسرې نومونه ده -چې دود انډول یې (څپه) ده- او بیا یې چې تر دغه سرلیک لاندې څه لیکلي، لوستور او پوهاوي ور نه دي، لکه:

گرونه ډېر داسې جوړېږي چې دوه اصلي (یاني بېواک) د پوکومکي (خپلواک) په مرسته چالانېږي (ادا کپري یاویل کپري)، لکه: سر، وړ، غږ، زر، زړه، تره، پلار، مور... او بیا په دې تړاو بېواکوري (کلسترونه) یا ابتدا به ساکن راوړي، بی له دغو تخنیکي نویو او زرو ترمونو (اصطلاحاتو) هم لکه: برمه، او ورپسې دلیند یو (قوسونو) دننه داوړزیاتوي: (برند، پرند، شخوند، سخوندر، هم د غور وړ دي) او همداسې یې نورې پرېږي!!

د پښتو اوازونو (فونیمونو) سپړنه او پېژندنه تر دې کمزورې برېښي چې زور او الف یې سره توپیر کړي نه دي؛ د دې پرځای چې په اوسني اریاني پېر پښتو کې له دوه درو اړکاییزمونو (آر، آریا، آس) په استثنا سر-الف نفې کړي!

په ۵۶ مخ کې یې دا هوایي غونډارۍ چې په اروپایي ژبو کې غیرگډ بیز (د) د شتون خبره کوي، که موخه یې انگرېزي هم وي، او د پښتو څلور واړو هغو (ت-ډ-ر-ن-په تړاو یې دا بله دوپاره ده چې گوندې له هندي او دراویدی ژبو یې آره نه ده اخیستې؛ له دې ناخبره چې د نوي ژپوهنې په رڼاکي د تېرمهالي او وسما لي پښتو ژبپوهنې د بنسټیزو نښیرونو، لکه: غږپوهنې، اوازپوهنې او آرپوهنې (اېټیمولوجی)، ویپوهنې، وییرغاوونې او پښويي (گرامر) له پیلامگر فرانسې (جېمز دارمستېتر ۱۸۴۹-۱۹۴۹)، تر الماني شاگرد، وېلهلم گایگر او د شاگرد شاگرد ناروېژي (گیورگ مورگن سټیرن ۱۹۷۸-۱۸۹۲)، انگرېز (دېوید مېکنزي

۲۰۰۱-۱۹۲۶) ... پورې د څلورواړو دراویدی- هندي آرو غیرگډ بیزو راپورونه او راخپلونه په نټه نه منونکو ساینټیفیکو دکونو دلیلونو زباد ته رسولي، دی خو دې اخځ یانټیالی (منکر) راوښيي چې دازه یې د شاگردانو شاگرد دا هرڅه په سترگو کې ورنښاسم او ورسره ورسره دوه نوي را زېږېدلي کندهاري غیرگډ بیز ((ښ-ډ)) هم!

دویمه برخه: گړڅېړنه (Morphology) (گړپوهنه) دا برخه یې هم له خپلې خپټې رایستو نومونو او له دې ناکره پېژند سره راپیل کړي ده: په گړ کې د اواز بدلون اغېزې څېړي په لاندې ډول:

اډه پښتو کې زبات د پای توري چې موخه یې (پایلي) دي او (توري) ترم یې له دودیز-عربي راخپستې چې نن سبا یې کارول سور کفر دی!

ب- نوم د (نرولۍ-ښځولۍ، گڼ-حالت) چې کره پښتو یې (نورۍ-گڼه- پېر) یا دودیز (جنس-عدد- حالت) راځي! همداسې یې د الماني نومونو په بېځایه پېښو اوږېدونې (گردانېدونکي) او ناوږېدونې گرونه (کږېدونې) او ناوږېدونې هغه (ننه کږېدونې) او نورې لا بترې نومونې او خنداوړ سپینې او شننې ما دېته اړباسي چې نورې، نه په گړپوهه (صرف) اونه ورپسې غونډله پوهه (نحو) خپل گرانیه وخت خاوري کړم. او نه د نورو مینه والو لوستونکو؛ نو که خبره د ژپوهنې او پښتو پښويي دفاع او بیاد ښاغلي پېښوري شینواري د لارښوونې خبره وي، همدومره یې بس ده!!؟

پوهاند دوکتور م. ا. زیار
اکسفوري- جون ۱۹